

Scherzando...

REVISTA MUSICAL MENSUAL CATALANA ILUSTRADA

* REDACCIÓ
PLASSA DEL
VÍ - N.º 11 - 1.ª
GIRONA * *

En Sancho Marraco

SUSCRIPCIÓ:

Un any 3 pessetas

Número solt 30 Céntims

**BIBLIOTECA PÚBLICA
GIRONA**

Les Aranyes

Premiada als Jochs Florals de Girona l' any 1906
(premi SCHERZANDO) lletra Apeles Mestres,
música Sancho Marraco.

Moderat M. ♩ = 116.

Cant

Piano Molt lligat

La mare de Deu cap al tort fi.

la ra- el sol era post las flors adu- ca- das Lo quanys la

son á mit ja fu- sada li cauén las maris demunt de la fal- da

Allegre M. ♩ = 116

De tots el re- cons acuden a ranys, equalen el fus y el maref en

gamban El fil comen sot feimeres a gaban en un dir fe pus lo floch enfi

Lavan M. ♩ = 116

La Mare de Deu fa ten depper lava Deusordó pa

put filadora1 santas lo que fi la reus se ran fills de pla- ta

per filo- so y fus las flori das

dimin e morendo

En Sancho Marraco

La personalitat artística d'aquest distingit compositor recentment premiat a Girona, en els Jocs Florals i en el concurs de sardanes, se destaca a primera fila en el brillant estol de joves que tant vibrant fan ressonar, en l'ambient artístic de Catalunya, la nota nova del genuí art nostre.

Son nom es conegut i apreciat arréu, contribuïnt, a més del valer de ses obres, el gran nombre de les matexes —mes de 300—, i les distincions guanyades en multitud de concursos dintre i fora de Catalunya, mereixent especial esment la Flor Natural guanyada el primer any de la Festa de la Música Catalana, els obtinguts a Madrid, Manila, i darrerament a Olot i Girona.

Lo metex en sa música catalana a base de la cançó popular, que'n ses composicions religioses hi campeja una gran cultura musical i una remarcable distinció de factura. Sa música catalana es fresca, espontània; sa música religiosa, traspúa fonda unció mística, te aquella serietat que tant s'avé am l'esperit cristià i qu'una tendència hermosa de sanejament, portá als temples.

Es d'esperar, donada la joventut i el temperament artístic incansable d'en Sáncho Marraco, que l'art catalá i l'art religiós podran considerar-lo en día no llunyá, com a una de ses grans figures.

V. PIERA

Opinión musical

(Per creurho sumament interesant copiem de Pedagogia Nacional l'article següent)

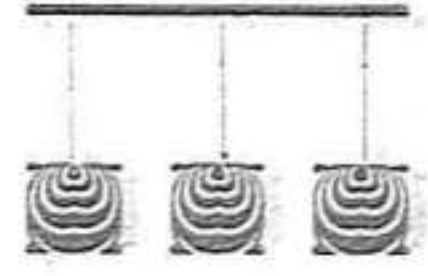
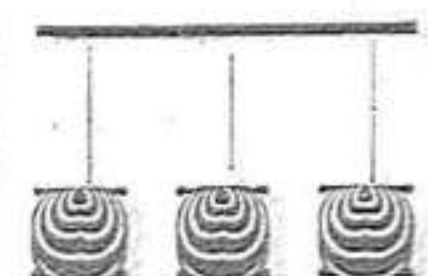
Unas líneas para PEDAGOGÍA NACIONAL me pidió, y aun que no acostumbro á expresar mis ideas musicales más que con notas, ahí van por lo que valieran y sobre todo para demostrarle mi apoyo y sincero aplauso á su obra de educación.

Hace ya tiempo que tengo formada una idea del piano que bien pudiera no ser acertada, pero si puedo asegurarle que es mía.

Si asisto al teatro para oír un concierto, ni me lleva la curiosidad ni el deseo de apreciar durante un par de horas las pocas ó muchas dificultades que sobre la *máquina* piano puedan lucir lós virtuosos, émulos de las pianolas más perfeccionadas.

Oigo un artista, que para mí es un actor. Aquel hombre sólo es el intérprete de Bach, Beethoven, Weber, Schubert, Schumann, Chopin, Cesar Franck, etc., de todos los grandes autores que nos han legado la obligación de revivir su genio, de interpretar sus obras... su obra sería mejor, es decir, el conjunto de emociones que las han dado vida.

***

¿Que quiere V. que le diga, estimado Martorell, respecto á la enseñanza del piano?

Luego de haber indicado á mis alumnos el camino para adquirir un mecanismo puro y correcto y dejarles que adquieran la mayor ó menor cantidad del mismo, según su constancia y las horas empleadas, me dedico exclusivamente á formar en ellos al artista, á que saboreen en las obras de Chopin su exquisito y sensual romanticismo, tan grande como el purísimo de Schubert, el clásico de Weber y el apasionado de Schumann; la monumental obra del apostol Bach y la del para mí su sucesor, el moderno Cesar Frank.

Cuando ya han vivido algo, cuando han tenido ya tiempo de sufrir y comprender las descepciones de la Gloria, el amor arte y la vida, les presento á Beethoven.

El virtuosismo que acostumbro á hacer trabajar á mis alumnos lo pongo al servicio de las grandes obras de los clavecinistas.

¡Y si V. supiera lo fácil que es interpretar á los modernos después de todo esto!!!

Claro, han desaparecido las asperezas y los recuerdos !sólo quedan las dulzuras del alma artística!

ENRIQUE GRANADOS

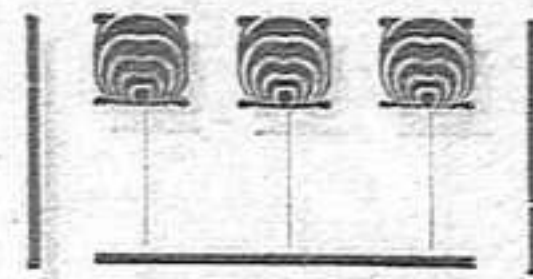
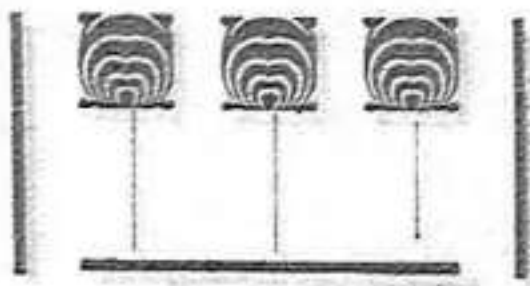
El Clavecin

Entre la generalitat, el *clavecin* evoca l' idea d' un instrument vetust, inservible, de sons nassals i agres, precursor decrepit del piano i quals escassos ecsemplars son només dignes de figurar, per ses superbes laques, en algun museu d' antigüetats. Res mes mancat de fonament que aital prejudici. El clavecin sempre será un medi musical admirable per ses qualitats acustiques, per la varietat i riquesa de sos timbres. Si ha caigut en desus i ha sigut menyspreuat s' explica en part, per la comparansa constant amb el piano, anque en realitat son dos coses esencialment distintes i que funcionen de diferente manera. En efecte, els dos instruments de *teclado* dels sigles XVII i XVIII foren el *Clavicordi* i 'l *clavecin*. Aquest ultim, mes modern, no fou com creuen alguns, una consecuencia del primer, sinó un instrument completament distint.

Les cordes del *clavicordi* sonaven percutides per una lámina de coure ó fusta, subjectada a l' extrem de la palanca de la tecla. Es el ver antecesor del piano; creat aquest, ja no tenia reó de ser i va desaparere.

El *clavecin*, pel contrari, es un verdader instrument de corda que 'sfa sonar *puntejantlo i pulssantlo* amb una ploma de corb tallada en triangle i substituïda mes tart per una tira de coure. Pertenex doncs a la familia de les arpes i desendex directament del *Virginal* i de la *Espineta*, que no eren altra cosa que *clavecins* minuscols i rudimentaris. Amés el *clavecin* poseex varis pedals (segons els models); uns que obren

a la manera dels pianos moderns, i altres perescuts als registres de les orgues, que fan possible la varietat de sons i augmenten l'estenció del teclat.

Els fabricants de *clavecins* variaren els models fins l'infinit; eren vers artistes iniciats en les lleis acústiques i cada dia inventaren un perfeccionament i una reforma.

El clavecinista necessitava i necessita conèixer a fons son instrument, arrenjar a cada instant els delicats detalls del mateix, i estar sempre atent a sos més petits i freqüents desarreglos: en una paraula, se troba en comunicació tan directa amb son instrument. Com ho està el violinista amb son Stradivarius. Perxó en general l'execució en el *clavecin* es menys mecànica, més personal, més íntima qu' en el piano. Aduc hi ha hagut clavecinistas que se fabricaren ells mateixos els seus instruments.

Si se sent una peça escrita per a *clavecin* executada en equex instrument i après en el piano se nota en el segon cas, una audició sorda, gris i monòtona. Al piano, solament, han pogut adaptarhi, en el sentit estricte i artístich d'aquexa paraula, la música de *clavecin* que té caracter d'orga, com per exemple, les *Fugas* de Bach. Diu Schweitzer, parlant d'axó:

"Amb el piano hem guanyat en amplitud, però hem perdut el timbre de l'instrument de corda, tan caracteristic del antich *clavecin*. El canvi en el caracter de la sonoritat, no beneficia en res a les obres de Bach, que reclamen un só clar i metalich. Quan escribia ses sonetes de *clavecin* i violí, les sonoritats dels dos instruments eren enterament homogénies; avui son en absolut distintes i se repelen sense fusionarse mai.

Es clar que, a l'universa, en cap ocasió podrà el *clavecin* competir amb el piano en les obres escrites espresament per ell. Desde Beethoven la música va entrar en una era nova, quina consecuencia pot dirse que fou el piano i en que l'artista necessita un instrument que poseexi qualitats de rebustesa capaces de respondre a aquexes expansions particulars que sembla no haver conegut els segles precedents. X.

Premio Ortiz & Cussó

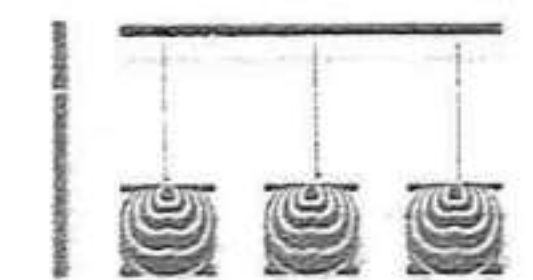
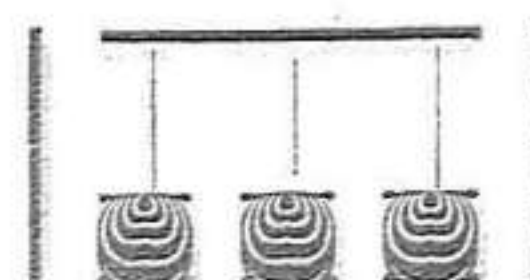
Ministerio de Instrucción Pública y Bellas Artes

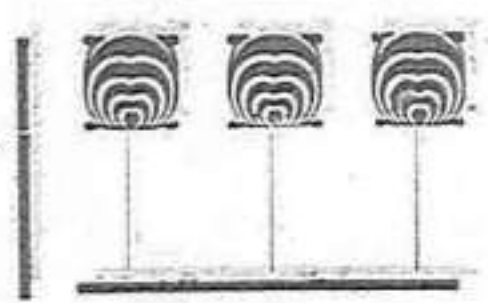
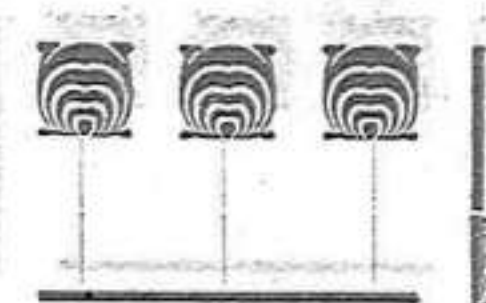
CONSERVATORIO DE MÚSICA Y DECLAMACIÓN

De conformidad á la Real orden fecha 18 de Noviembre de 1904, debiendo anunciarse por este Conservatorio los concursos para la adjudicación de los premios ofrecidos por la Sociedad constructora de Pianos y Harmoniums, de Barcelona, para el correspondiente al curso actual de 1906 á 1907, se hace público:

1.º Que el premio de este curso consistirá en un piano de cola, modelo de salón, y de un valor de 3,000 por lo menos.

2.º La adjudicación del premio se verificará por concurso entre los

alumnos de uno y otro sexo que hayan obtenido primeros premios de piano en este Conservatorio en los cinco cursos inmediatos anteriores al actual, ó sea en los de 1901-902 á 1905-906, ambos inclusive.

3.º Las instancias solicitando la admisión al concurso serán dirigidas á esta Comisaría y se presentarán en la Secretaría del Conservatorio desde el día de la publicación del presente anuncio en la *Gaceta de Madrid* hasta el 10 inclusive del mes de Marzo de 1907, acompañadas de la cédula personal corriente de los interesados, debiendo estos expresar en su instancia el curso que alcanzaron el primer premio, que dá derecho al concurso.

4.º Los aspirantes al premio en este concurso deberán ejecutar en un solo acto, con un descanso de tiempo prudencial que concederá el Tribunal, las obras que comprende el siguiente programa:

1.º Sonata en *Mi bemol*, op. 81.—Beethoven.

(Les Adieux; l' Absence; le Retour).

2.º Segunda Balada en *Fa mayor*, op. 38.—Chopin.

3.º a) *Vögel als Prophet* (núm. 7 de *Waldscenen*, op. 82.—Schumann.

b) *Traumeswirren* (núm. 7 de *Fantaisiestücke*, op. 12.—Schumann.

4.º *Mazepa* (estudio).—Listz.

5.º Los opositores serán libres de ejecutar el programa á la memoria ó con las obras á la vista.

6.º Los ejercicios de concurso darán principio en la segunda quincena del mes de Marzo, el día que se señalará y anunciará al público con anticipación, y al propio tiempo que se publique la lista de opositores convocándoles para verificar los ejercicios, se publicarán también los nombres de los individuos del Jurado.

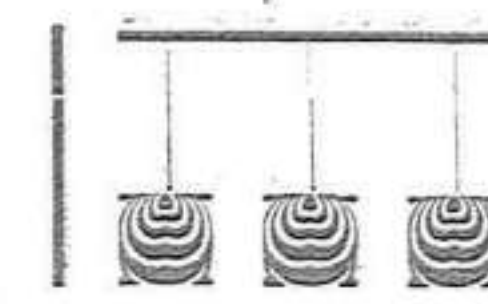
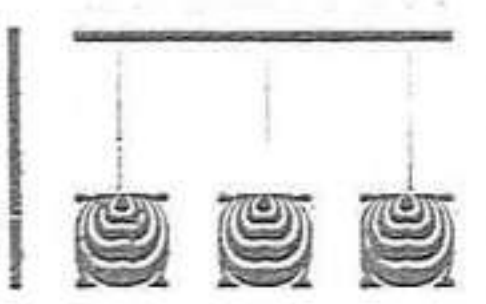
7.º El Jurado lo formarán: el Comisario Regio del Conservatorio, como presidente; un Académico de la de Bellas Artes de San Fernando, nombrado por el ministro de Instrucción Pública y Bellas Artes; dos Profesores del Conservatorio, elegidos por el Claustro del mismo; dos pianistas de reconocido mérito, ajenos al Conservatorio, designados por los Sres. Ortiz y Cussó, y otro que nombrará el citado Comisario Regio. Además, el Claustro elegirá un suplente de su seno y otro los Sres. Ortiz y Cussó.

Madrid, 7 de Diciembre de 1906.—El Comisario Regio, Tomás, Bretón.

Plana de Concets

PORT-BOU

Baix la presidencia de en Pau Dustou y direcció artística del mestre en Lluís Maselleras ha quedat legalment contituida an aquesta població una agrupació musical de aficionats quins propòsits son fer art dintre dels elements de que disposa la dita població. Les parts actives d'aquesta Societat se componen avuy de un chor de 40 veus de home que porten

ja un cert temps de estudis, y de una secció de instruments de corda en vies de organissació.

La simpatia ab que ha sigut acullida la idea en aquella població y per altre part les mires enlairades del mestre y l'entusiasme dels encarregats de tan hermosa tasca, son garantia de que aquesta simpática entitat sabrà sostenir dignament la seva plaça dintre las filas del moviment musical de la comarca. Nosaltres, després de felicitar als iniciadors, encoratjém als orfeonistas no dubtan, que posats tots baix la direcció de son notable mestre en Lluís Masalleras, se posarán molt prompte a la altura de la seva reputació.

CASSÀ DE LA SELVA

Una vegada mes ens ha volgut mostrar sos avensos l'"Orfeó Catalunya". Com a prova d'aixó cal fer constar l'èxit obtingut en el concert donat el passat dia 8 de desembre ahont se executaren obras de Victoria, Millet, Marraco y Schumann, habilment dirigides pel seu director mossen Gabriel García, arrencaren del gran públich entusiastas aplaudiments.

A tan solemne vetlla, hi cooperà la secció de guitarres y bandurries del mateix Orfeó, contribuint al major èxit de la festa.

BLANES

Heusaquí el programa que l'orquestra «Lira Orfeó» de Barcelona composta de catorze professors de mandolina, laut, arci-laut y guitarra baix la direcció del sub director en Joseph Barberá, obsequiá als socis de la important societat "Orfeó de Blanes" el passat dia 9 de desembre.

PROGRAMA.—PRIMERA PART: "Minuet" Mozart.—"Romansa" Mendelssohn.—Somni d'una nit d'istiu (Nocturn) Idem.—La Presó de Lleida (popular) Aznar.—"L'Anunciació" (popular) Llobet.—"La Filla del Marxant" (popular) Idem.

SEGONA PART; Pel guitarrista En Domingo Prat: "Minuet" Sor.—Dansa Mora, Tárrega.—Pólca, ídem. Serenada, Albénis.—Per l'Orquesta.—"Triomf d'Orfeu", Burgés.—"El testament de N'Amelia (popular) Barberá.—Preludi, Chopin.—"Clar de lluna" Beethoven.—"La filla d'Igualada" (popular) Barberá.

CASINO GERUNDENSE

Concert Wissant.—Tal volta perque el nom d'aquet violinista era desconegut de nosaltres, no assistí nombrosa concurrència al concert donat als salons d'aquesta Societat el passat dia 23 de desembre.

El programa que havia d'executar, era de prova per un concertista y per aixó hi anarem ab gust, desitjosos de coneixer la interpretació que 'n Wissant hi donaria.

Comensá la primera part ab el concert de Mendelssohn y vegerem tot seguit en el concertista, grans dots d'executant ab facultats pera emprendre tot concert ahont hi domini el treball mecanich. Entusiasmá al públich que li premiá ab una relativa ovació tenint en compte les que solen dirigir als artistas en nostre casino. La segona part, estava composta del

Minuetto Wigmant, Nocturn de Chopin y la romanza en sol de Beethoven que pel seu treball delicat no 'ns acabà de convencer el concertista Sr. Wiussant, qui no feu mes que demostrar que ab estudi y sentint els grans mestres, sabrà donar á n' aquesta classe de música la interpretació desitjada per sos autors. Ab tot, el concert fou un éxit contribuïnt en gran part el pianista Sr. Oliva que acompanyá al concertista de una manera perfecta.

S. JORDI DESVALLS

Grandiós fou l'entusiasme que dominava a n' aquest poble el passat dia 30 de desembre ab motiu de la visita feta per l' «Orfeó Catalunya».

Tot el poblè en massa acudí a la estació al acte de la arribada dirigintse a la Esglesia parroquial ahont aquella notable entitat cantá la Missa de Victoria, l'ofertori de Bautista y l' Evàngeli «Al cel blau» de Millet, deixant totes aquestes obres fonda impressió.

Bon punt áca bat l'ofici, l'Orfeó doná un concert a la plassa, cantant «La Segá», «Sant Dilluns», «Cançó de noys», «La Pastoreta», «La filla del Marxant», «Montanyes del Canigó», «Lo fill del Rey» y «L' Emigrant» al mitg de las aclamacions de la gran gentada que omplena la plassa.

Orfeonistas y son director, el entusiasta mossen Gabriel García, foren molt felicitats a quins elogis merescuts, hi unim el nostre de tot cor.

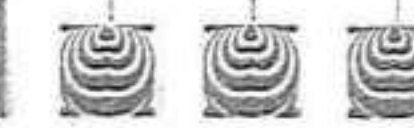
Correspondencies

PALAFRUGELL

De gran y solemne 's pot anomenar la vetllada literari-musical, celebrada en el Centre de Catolichs ab motiu de festejar a nostre Mare, la Verge Inmaculada. En la part literaria, hi figuraven els discursos del reverent Joseph Roure, Rnt. Pere Ferrer, del Notari Sr. Cumané y del digne y gelós Párroco Dr. Soler de Morell. La part musical, fou desempenyada admirablement pel mestre de música Sr. Joseph Vilaró y Rvnt. Eliseo Vilá, vicari de la Parroquia. La aventatjada Srta. María Esteva, cantá ab molt gust y afinació «La Flor de la immortalitat» y «La non non trista» del mestre Garreta, la qual, fou premiada en els Jochs florals qu'enguany se celebraren en aquesta vila. La Srta. Pilar Prats, vá recrear nostres oídos ab la cansoneta «Angel meu» del mestre J. Borrás. Finalment el chor de filles de María, va cantar algunas pessas entre elles «Las Aranyas» de la notable compositora C. Karr, que mereixé grans aplaudiments de la distingida concurrència qu' omplena de gom á gom el local de dit Centre.

Noves

L' amo del Café de Vila ha tingut l'atenció, que agraim, d'enviarnos

un abono pera jugar a caramboles en els billars, 1, 2, 3 y 4 de son magnific saló. L' innovació del señor Vila d' fer carnets de abono, creiem será ben rebuda pels molts aficionats, ja qu' es una garantia pels concurrents asíduus, car els hi reporta una economia no petita.

En l' últim nombre, un mal entés ens feu dir que la subscripció de SCHERZANDO... desde primers d' any, *aumentaria* de 3 ptes., sen aixís que voliem dir que sols *costaria*, 3 ptes. Ja ho tenen entés nostres suscriptors y perdonin el *susto*.

S' ens diu que dos dels mes il·lustrats redactors de la revista gironina «Armonía» comensaren, el día 28 del passat desembre, a donar una serie de conferencies en la «Asociació Wagneriana» de Barcelona sobre el tema «Meyerbeer y Bellini y un tal P. B.»

Dites conferencies son seguides amb un colosal interés per tots els circols musicáls del mon, y sens dubte produhirán una vera revolució en la crítica, car en ellas es demostra l' erro lamentable de nostre segle, que no ha sabut apreciar els tresors de bon gust y d' esquisida harmonía que contenen les operas de dits mestres, sobre tot «La Africana» y la «Sonámbula».

Els joves—son joves—disertants, apesar del' esfors que representa la seva tasca, diu qu' esconserven molt frescos y alegrets. També sabem que 'ls Tres Reys els hi han portat moltes coses.

Nostres llegidors haurán notat que aquex nombre porta la data del mes de Janer del 1907. De moment axó sembla una estafada pro si ho calculan veurán que ja em publicat els sis nombres que corresponen á la primera mitjanyadada. Ara ens hem posat al corren am cronos y am els nostres suscriptors. Sols ens resta desitjalshi moltes prosperitats en l' any que acabem d' entrar.

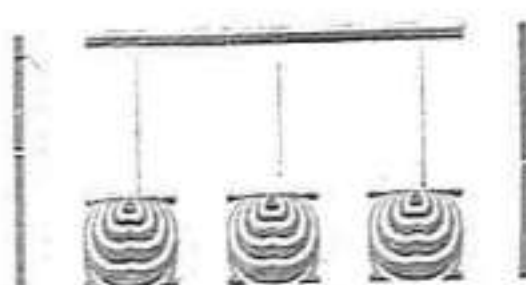
Els celebrats autors en Rigau y 'n Font han publicat el programa de sardanes pera cobla, de la vinent temporada. Totes elles son molt remarcables.

Molt interessant es també la última publicació del notable Juli Garreta. La componen; «El ball de la Joana (popular) «Órfe», «Testament d' Amelia», «La Rosó» y «Matinada». De totes elles, no sabriem quina escullir doncs dintre la seva fácil execució, son bellament escrites y conciensudament armonisades.

La magnífica edició que s' acaba de fer de les tres sardanes de 'n Joseph Serra ha sigut objecte d' elogis sincers per tota la prempsa.

Adorna les portades un grabat del eminent esculptor en Blay que les fan altament interesants. Van dedicades al notable pianista 'n Vidrilla y á la distingida compositora Carme Karr.

Ha sigut tan gran la acullida que s' ha donat a tan celebrada publicació que sabem que la casa editora prepara ja una segona edició.

Dintre pocs dies sortirà editada per piano la sardana «La Pabor-
desa», del notable Joseph M.ª Soler.

Aquesta fou la composició que obtingué el «Premi d' Honor» en el
concurs celebrat enguany a Girona. Entre 'ls aficionats a la música, hi ha
gran interès en conèixer aquesta obra, que fou merexedora de la més
alta distinció que concedí el jurat calificador.

Nostre bon amic en Cassià Casademont, acaba de publicar per
piano una hermosa sardana anomenada «Tristoya», basada sobre la can-
só popular «El testament d' Amelia», que resulta d' un afecte sorpren-
ent. En el nombre vinent en parlarém ab més extensió.

L' anunciat «Concurs musical» que tindrà lloch el pròxim 24 de fe-
brer en el Teatre principal d' aquesta capital, ha despertat extraordinari
interès. Son moltes les persones que s' apressuren a demanar localitats
per assistir a tan solemne festa musical que augurem revestirà una im-
portancia grandiosa.

Desitjosos de proporcionar als subscriptors de SCHERZANDO... majors
facilitats qu' al públich en general, posem a la disposició de aquestos les
localitats avans de posarse a la venta mitjansant se servexin encome-
narho a n' aquesta redacció quinze dies avans del mentat Concurs, evitant
d' aquest modo que cap de nostres llegidors els hi impossibiliti entrar al
Teatre, l' aglomeració de gent qu' es de preveurer assisistirà a la solem-
nitat.

La celebrada orquesta «Antigua Pep» de Figueras que dirigeix
el Sr. Agustí Cervera, ha sigut contractada per les festes majors se-
güents: Días 6, Garrigás; 7, 8 y 9 Llers; 19, 20 y 21 Espolla y 22, 23 y 24
Llansá.

El mestre director de l' «Orfeó Gironí» ha compost per aquesta en-
titat un himne a la Senyera, a cinch veus del quin en tenim les mellors
notícies. Ens consta que están molt avençats els ensaigs y que pronte
será executat en un concert públich que prepara tan simpática entitat.

Havem hagut de retirar d' aquets nombre per sobra d' original, la
llista de les composicion rebudes que 'ns havia facilitat la casa organisa-
dora del Concurs Musical; ho farem en el nombre pròxim.

Scherzando...

LLOCHS DE VENTA

GIRONA: Dalmáu Carles & Comp.

BARCELONA: Llibreria L' Avenç, Ronda Universitat.

PALAMÓS: Joseph Rocas, Llibreria.

PARÍS: J. Schreder, B. des Agustins.

DALMÁU CARLES & COMPAÑIA

L'exit mes gran de'n

Josep Serra

SARDANAS PERA PIANO

Cercant l'amor - 1'50 Ptas.

Rosas pàlidas - - - 1'50 Ptas.

Melangia - - - 2 Ptas.

TOTA LA COLECCIÓ 4 PESSETAS

Dipòsit exclusiu:

Sobrequés & Reig. - Girona

De venta en tots els magatzems de música de Catalunya.

Última publicació del llorejat C. Casademont

TRISTOYA sardana pera piano,

sobre la cançó popular *El testament d' Amelia*

PREU 2 PTAS.

Pianos y Armoniums

ORTIZ & CUSSÓ

EXPOSICIÓN FIGUERAS, 1906

GRAN MEDALLA D' OR

EXPOSICIÓN MILÁN 1906.-GRAN PRIX

La més alta recompensa

Violetas

colecció de cançons de primavera
Música de Lamote de Grignon
Poesias de Apeles Mestres

Colecció de sardanas pera piano

Bressol de Catalunya,

RIQUÍ

ZAIRA - GARRIGA

Recorts d' Ampurdà

ESPIDEMONT

DE VENTA Sobrequés & Reitz GIRONA